

Sygn. akt

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2010 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział I Cywilny
w następującym składzie:
Przewodniczący: SSO Ewa Dawczak-Schaefer

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2010 roku w Gliwicach
na rozprawie

sprawy z powództwa J. J., A. S., A. S., A.
B., S., T., R., C., H., Ł., P., R., M.
B., S., T., K., M., Z., K., Z., C.,
M., Z., L., K., M., Z., B., H., M.
W., T., J., H., S., I., M., M., W., A.
K., A., P., E., M., Ł., W., A., K., R., P.
B., Ś., K., S., D., M.

przeciwko M. G. S. M. „P” w R.
Ś

o ustanowienie odrębnej własności lokalu

postanawia:

na podstawie art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 3 Ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 roku o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1997 r. Nr 102, poz. 643 ze zmianami) przedstawić Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne następującej treści:

„Czy przepis artykułu 48 ustęp 1 Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jednolity Dz. U z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zmianami) jest zgodny z przepisami art. 2, 32 ust. 1, 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

Na oryginale właściwe podpisy
zgodność z oryginałem stwierdza

SEKRETARZ
Wk Justyna Mikolajczyk

UZASADNIENIE:

Zagadnienie prawne powstało się na tle następującego układu procesowego:

Przed Sądem Okręgowym w Gliwicach toczy się postępowanie cywilne z powództwa
 J J , A S A S A B S
 T , R C , H Ł , P R M B S
 T , K M , Z K , Z C , M Z
 L K , M Z , B H M W
 T J , H S , I M , M W , A K A
 P , E M , Ł W , A K , R P , B Ś
 K S , D M przeciwko M. G S
 M „P” w R Ś o zobowiązanie do złożenia oświadczenia
 woli przenoszącego własność lokali mieszkalnych szczegółowo opisanych w pozwie oraz
 udziałów we współwłasności nieruchomości wspólnej .

Wszyscy powodowie są najemcami dawnych mieszkań zakładowych (k.6-23 i k.25-80), które zostały nieodpłatnie przekazane pozwanej spółdzielni.

Powodowie, reprezentowani z mocy art.87§5 kpc przez Stowarzyszenie Poszkodowanych Bezczynnością Organów Spółdzielni mieszkaniowych „Temica” z siedzibą w Rudzie Śląskiej, które udzieliło pełnomocnictwa radcy prawnemu Borysowi Budko, wystąpili do pozwanej z wnioskami o przeniesienie własności lokali mieszkalnych (k.81-109). W odpowiedzi pozwana poinformowała powodów, iż w związku z wejściem w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 lipca 2009 roku (sygn. akt K 64/07), między innymi utracił moc art.48ust.3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych, stąd ich wnioski o ustanowienie i przeniesienie odrębnej własności lokali pozostają bez rozpoznania (k.110-145). Wnioski o przekształcenie prawa do mieszkań zakładowych zajmowanych na zasadach najmu nie mogą być realizowane do czasu wejścia w życie zmiany Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

W związku z powyższym powodowie wystąpili do sądu z pozwem o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli przenoszącego prawo własności lokali mieszkalnych.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o przedstawienie Trybunałowi Konstytucyjnemu pytania prawnego i – do czasu udzielenia odpowiedzi – zawieszenie postępowania w sprawie. Strona pozwana wskazała, że w orzeczeniu w sprawie K 64/07 Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją jedynie wobec art. 48 ust. 3, aczkolwiek z analizy uzasadnienia tegoż orzeczenia pośrednio wynikają wątpliwości co do zgodności z Konstytucją art. 48 ust. 1 wskazanej ustawy. Zdaniem pozwanej, od odpowiedzi na pytanie prawne zależy rozstrzygnięcie sporu w niniejszej sprawie, co uzasadnia przedstawienie pytania prawnego i zawieszenie postępowania.

Sąd początkowo oddalił wniosek pozwanej o przedstawienie pytania prawnego Trybunałowi Konstytucyjnemu w związku z tym, że w analogicznej sprawie toczącej się przed tym samym Sądem Okręgowym pod sygn. IC 521/09 zwrócono się z pytaniem prawnym „czy przepis artykułu 48 ustęp 1 Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych jest zgodny z przepisami art. 2, 32 ust. 1, 64 ust.1 i 75 ust.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej” i zawiesił postępowanie w sprawie. Na skutek zażalenia powodów postanowienie zostało uchylone, wobec czego Sąd postanowił zadać podobne pytanie prawne w niniejszej sprawie.

Dokumenty zgromadzone w aktach sprawy _____ pozwoliły na dokonanie następujących ustaleń:

W dacie złożenia przez powodów wniosków w M _____ G _____ M _____ „P _____” w R _____ Ś _____ o zawarcie umowy przeniesienia własności lokali, zgodnie z treścią przepisu art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jednolity DZ.U.z 2003r. nr 119 poz.1116 ze zmianami - dalej u.s.m.) najemcy dawnych mieszkań zakładowych, nieodpłatnie przekazanych spółdzielniom, mogą domagać się od spółdzielni zawarcia z nimi umowy o przeniesienie własności lokalu, a spółdzielnia obowiązana jest zawrzeć taką umowę, po dokonaniu przez najemców jedynie spłaty zadłużenia z tytułu świadczeń wynikających z umowy najmu.

Złożone przez strony dokumenty : to jest zaświadczenia o samodzielności lokali objętych pozwem, odpisy ksiąg wieczystych i uchwały Zarządu MGSM „P _____” w R _____ Ś _____ w sprawie określenia przedmiotu odrębnej własności lokali wraz z załącznikiem, pozwalają uznać iż roszczenie powodów zasługuje na uwzględnienie w oparciu o art. 48 ust.1 u.s.m. Nieruchomości objęte pozwem posiadają uporządkowany stan prawny, pozwana Spółdzielnia podjęła szereg uchwał dotyczących określenia przedmiotu odrębnej własności lokali zajmowanych przez powodów i wydała zaświadczenia o samodzielności tych lokali. Przeprowadzone zostało postępowanie dowodowe w pełnym zakresie. Skoro w świetle art.48 ust. 1 u.s.m. w obecnym kształcie powództwo należy uwzględnić, a Sąd który niniejszą sprawę rozpoznaje ma przekonanie o jego niezgodności z art. art. 2, 32 ust. 1, 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - skierował pytanie prawne do Trybunału Konstytucyjnego uznając, iż jedynie w tym trybie można doprowadzić do wyeliminowania z porządku prawnego niezgodnego z Konstytucją przepisu art.48 ust.1 Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych.

Udzielenie przez Trybunał Konstytucyjny odpowiedzi na pytanie Sądu Okręgowego – iż przepis art.48 ust.1 u.s.m. jest zgodny z art. 2,32 ust.1 i 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej będzie skutkowało uwzględnieniem powództwa. Udzielenie odpowiedzi, że przepis art.48 ust.1 Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych jest niezgodny z ww. przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej będzie skutkowało oddaleniem powództwa.

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył co następuje:

Wskutek orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 64/07 jedynie ustęp 3 art.48 Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych stracił moc obowiązującą. Pozostałe regulacje art.48 u.s.m. nadal obowiązują, bowiem treść wniosku w sprawie K 64/07 dotyczyła jedynie regulacji zawartej w art.48 ust. 3 Ustawy, co w świetle obowiązującej przed Trybunałem Konstytucyjnym zasady skargowości, skutkuje koniecznością objęcia kontrolą tylko art. 48 ust. 3 u.s.m.

Rozważając konstytucyjność całego art. 48 u.s.m. nie sposób pominąć argumentacji Trybunału Konstytucyjnego, która legła u podstaw stwierdzenia niekonstytucyjności art.48 ust.3 u.s.m.

Kwestionowany przepis nakładał na spółdzielnię mieszkaniową, w sytuacji gdy nabyła mieszkanie zakładowe nieodpłatnie, obowiązek przeniesienia własności takiego lokalu na

najemcę, na jego wniosek, tylko w zamian za spłatę zadłużenia tytułu świadczeń wynikających z umowy najmu lokalu oraz pokrycia kosztów koniecznych przeznaczonych na utrzymanie budynku, w którym zajmuje się lokal. Odnosząc się do zarzutu niekonstytucyjności art. 48 ust. 3 u.s.m. Trybunał Konstytucyjny wskazał, iż „mamy do czynienia z koniecznością objęcia własności spółdzielczej taką samą ochroną, jaka przysługuje innym postaciom własności prywatnej. (...) Kwestionowany przepis stanowi ingerencję w przysługujące spółdzielni mieszkaniowej prawo własności, polegającą na takim jego ograniczeniu, które nie znajduje dostatecznego uzasadnienia i nie spełnia konstytucyjnych warunków dopuszczalności ograniczeń o tak daleko idącym zakresie. Założenie, w myśl którego najemca spółdzielczego lokalu mieszkalnego, będącego – przed nieodpłatnym przejęciem przez spółdzielnię (...) – mieszkaniem zakładowym jest uprawniony do nabycia własności tego lokalu, mimo że łączna kwota wpłacona przez niego na rzecz spółdzielni nie będzie stanowiła odzwierciedlenia wartości rynkowej lokalu, oznacza nie tylko formalne pozbawienie spółdzielni własności części jej mienia, ale także umniejszenie wartości ekonomicznej majątku spółdzielni, należącego do ogółu jej członków (por. sygn. K 5/01).

Trybunał Konstytucyjny podtrzymał utrwalone w orzecznictwie stanowisko, że możliwość rozporządzania (dysponowania) przedmiotem własności jest jednym z najważniejszych i fundamentalnych elementów prawa własności” (zob. wyrok TK z 30 października 2001 r., sygn. K 33/00, OTK ZU nr 7/2001, poz. 217). Wyznaczając wartość świadczenia przypadającą właścicielowi za utracony lokal, rażąco odbiegający od jego wartości rynkowej ograniczono możliwość oddziaływania na ustalenie wysokości świadczenia pieniężnego przysługującego w zamian za utraconą własność (por. sygn. K 33/00).

Tymczasem art. 48 ust. 3 u.s.m. w trojaki sposób ogranicza swobodę rozporządzania przez właściciela lokalem mieszkalnym. Po pierwsze, zobowiązuje go w sposób bezwzględny do przeniesienia przysługującego mu prawa, jeżeli najemca złoży odpowiedni „wniosek”. Po drugie, w kwestionowanym przepisie określona została osoba, na której rzecz spółdzielnia mieszkaniowa ma dokonać przeniesienia własności. Po trzecie, ustawodawca wyznaczył wartość świadczenia przypadającego właścicielowi w zamian za utracony lokal, która rażąco odbiega od jego wartości rynkowej (por. sygn. K 33/00). Powyższe oznacza, że spółdzielnia mieszkaniowa pozbawiona została nie tylko swobody podjęcia decyzji o zbyciu własności lub zachowaniu jej w swoim ręku, ale także odebrano jej wpływ na to, komu przypadnie własność lokalu, a ponadto – co jeszcze istotniejsze na jakich warunkach finansowych. Tym samym, zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, doszło do naruszenia istoty prawa własności poprzez wprowadzenie ograniczeń dotyczących podstawowego uprawnienia składającego się na treść prawa własności.

W ocenie Trybunału Konstytucyjnego (wyrok z 7 maja 2001 r., sygn. K 19/00 OTK ZU nr 4/2001, poz. 82) „własność spółdzielcza nie może być – zgodnie z art. 64 ust. 2 Konstytucji i wyrażoną w nim zasadą równej ochrony dla wszystkich – traktowana jako „gorsza” od własności przysługującej indywidualnym osobom fizycznym. Majątku spółdzielni mieszkaniowej, będącego prywatną własnością jej członków, nie można traktować tak jak majątku Skarbu Państwa lub państwowych osób prawnych, wobec którego – jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny – ustawodawcy przysługują dalej idące możliwości ingerencji. Zasada ta dotyczy również stwarzania preferencji w nabyciu własności – państwo nie może ich tworzyć obciążając jednocześnie podmioty „niepaństwowe”, których prawo własności

podlega konstytucyjnej ochronie" (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego w sprawie sygn. K 5/01). Prawidłowe funkcjonowanie własności zakłada konieczność stworzenia podstaw swojego zaufania i pewności tego prawa. Jeżeli własność, nabytą na podstawie prawa ustanowionego przez demokratycznie legitymowanego ustawodawcę, można łatwo odebrać właścicielowi, pozbawiając go dodatkowo wpływu na warunki, na jakich utrata własności następuje, to prawo własności nie może spełniać swojej konstytucyjnej funkcji.

Zdaniem Sądu Okręgowego w Gliwicach zaprezentowane wyżej argumenty wskazują na to, że również treść ustępu 1 art.48 u.s.m. narusza standardy konstytucyjne wyrażone w art. 2, art. 32 ust. 1 i art.64 ust.1 Konstytucji.

Skoro Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że nabycie prawa własności przez najemcę tylko w zamian za pokrycie kosztów dokonanych przez spółdzielnię nakładów koniecznych przeznaczonych na utrzymanie budynku, w którym znajduje się lokal (art.48 ust.3 u.s.m.) stanowi nieuzasadnioną ingerencję w przysługujące właścicielowi prawo rozporządzania rzeczą, to tym bardziej rażąco godzi w ochronę prawa własności nałożenie na spółdzielnię obowiązku zawarcia umowy przeniesienia własności jedynie po spłacie zadłużenia z tytułu świadczeń wynikających z umowy najmu lokalu (art.48ust.1 u.s.m.)

Art.64ust.1 Konstytucji gwarantując prawo do własności – konkretne prawo podmiotowe, stanowi podstawę do ochrony tego prawa przed naruszeniem istniejącego stanu własnościowego, także przed ingerencjami ze strony ustawodawcy. „Interpretacja przepisów dotyczących prawa własności musi brać pod uwagę całokształt przepisów konstytucyjnych" (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 7.02.2001r. K 27/00 OTK 2001 nr 2 poz.29). Zakres podmiotowy tego prawa obejmuje nie tylko osoby fizyczne, ale także prawne - nie może zatem pominąć spółdzielni mieszkaniowych. Art.64 ust.2 Konstytucji ustanawia zasadę równej dla wszystkich ochrony prawnej własności, co oznacza „zakaz różnicowania intensywności ochrony pomiędzy podmiotami prawa prywatnego, osobami fizycznymi, podmiotami prawa publicznego czy też państwem" (Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z komentarzem B. Banaszaka wyd. Beck W-wa 2009).

Już wynikająca z art. 48 ust. 3 u.s.m. ingerencja we własność prywatną idzie tak daleko, że nie znajduje należytego konstytucyjnego uzasadnienia. Tym bardziej zasady określone w art.48 ust.1 niweczą prawo własności. Ustawodawca nie tylko nakłada na spółdzielnie mieszkaniowe obowiązek zbycia lokalu i pozbawia je możliwości wyboru nabywcy, ale przede wszystkim pozbawia wpływu na wysokość uzyskanego w zamian świadczenia, faktycznie czyniąc je nieodpłatnym (wyr. TK z 30.10.2001 K 33/00 OTK 2001, nr 7 poz.217). Należy podnieść, że przyznanie prawa własności lokalu spółdzielczego bez odniesienia się do jego wartości rynkowej oznacza formalnie pozbawienie spółdzielni części mienia, umniejszenie wartości majątku spółdzielni, należącego do ogółu jego członków. Samo nieodpłatne nabycie przez spółdzielnię tzw. mieszkań zakładowych nie daje dostatecznej podstawy do osłabienia ochrony własności przysługującej spółdzielniom mieszkaniowym z mocy art.64 Konstytucji.

Równość wobec prawa dotyczy sytuacji prawnej adresatów norm prawnych, a nie ich sytuacji faktycznej, gospodarczej, socjalnej. Odstąpienie od zasady równości musi mieć charakter wyjątkowy i być odpowiednio uzasadnione (wyrok TK z 12 maja 1998 r., sygn. U. 17/97, OTK ZU Nr 3/1998). Art.48 ust.1 traktuje odmiennie członków spółdzielni i nie wskazuje kryterium, na podstawie którego dokonano owego różnicowania. Wszelkie odstępstwo od nakazu równego traktowania podmiotów podobnych musi zawsze znajdować

podstawę w odpowiednio przekonywujących argumentach. Argumenty te muszą mieć charakter relewantny, a więc pozostawać w bezpośrednim związku z celem i zasadniczą treścią przepisów, w których zawarta jest kontrolowana norma oraz służyć realizacji tego celu i treści. Nie wolno ich dokonywać według dowolnie ustalonego kryterium (orzeczenie z 12 grudnia 1994 r., sygn. K. 3/94, OTK w 1994 r., cz. II, s. 141). Poza tym muszą mieć charakter proporcjonalny, a więc waga interesu, któremu ma służyć różnicowanie sytuacji adresatów normy, musi pozostawać w odpowiedniej proporcji do wagi interesów, które zostaną naruszone w wyniku nierównego potraktowania. Nadto - muszą pozostawać w jakimś związku z innymi wartościami, zasadami czy normami konstytucyjnymi, uzasadniającymi odmienne traktowanie podmiotów podobnych (np. orzeczenie z 23 października 1995 r., sygn. K. 4/95, OTK w 1995 r., cz. II, s. 93).

Jedną z takich zasad konstytucyjnych jest zasada proporcjonalności i zasada równości (art. 2 i art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Przy czym zasady wywiedzione z przepisów art. 2 i art. 32 Konstytucji nie są bezpośrednim źródłem praw i wolności konstytucyjnych, nie mogą stanowić samodzielnych wzorców kontroli. „Odwołanie się do nich musi być poprzedzone określeniem przysługującego skarżącemu prawa lub wolności rangi konstytucyjnej, w związku z którym zasady te zostały naruszone” (postanowienie TK z 10 stycznia 2001 r., sygn. Ts 72/00, OTK ZU nr 1/2001, poz. 12 i wskazane tam wcześniejsze orzecznictwo). W niniejszej sprawie podstawowe znaczenie ma naruszenie art. 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej gwarantującego prawo do własności.

Celem i zasadniczą treścią ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (E. Bończak-Kucharczyk, Spółdzielnie mieszkaniowe. Komentarz. Oficyna, 2008.) to określenie głównego celu działalności spółdzielni mieszkaniowej. Tym, co odróżnia spółdzielnię mieszkaniową od innych podmiotów jest działanie na rzecz (w interesie) członków spółdzielni, zaspokajanie ich potrzeb - przede wszystkim potrzeb mieszkaniowych. Spółdzielnie mieszkaniowe przewidują wyłącznie działania spółdzielni na rzecz swoich członków, a działania te to między innymi budowanie lub nabywanie budynków bądź domów w celu przeniesienia na członków własności tych domów lub lokali położonych w tych budynkach, albo w celu ustanowienia na rzecz członków spółdzielczych praw do domów lub lokali. Tak rozumiany cel Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych nie daje podstaw do uznania, by część spółdzielców (byli najemcy mieszkań zakładowych) miała być traktowana w sposób bardziej uprzywilejowany od pozostałych lub by to służyło realizacji głównego celu jaki przyświeca spółdzielniom mieszkaniowym.

Zasada proporcjonalności stanowi wyraz dokonanej przez Trybunał Konstytucyjny wykładni art. 2 Konstytucji („Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej Komentarz B. Banaszaka” j/w). Oceniając czy nastąpiło naruszenie zasady proporcjonalności należało zbadać, czy ingerencja ustawodawcy korzystającego ze swobody regulacyjnej nie była zbyt nadmierna w stosunku do założonych celów ustawy. Odnosząc powyższe do art. 48 ust. 1 u.s.m. - z jednej strony mamy członków spółdzielni (byłych najemców), którzy uzyskują prawo własności mieszkania za kwotę rażąco odbiegającą od wartości rynkowej lokalu ze względu na to, że spółdzielnia mieszkaniowa otrzymała w przeszłości darowiznę w postaci budynku mieszkalnego. Z drugiej strony - spółdzielców, którzy partycypowali finansowo w budowie lokalu (czego wymagała od nich spółdzielnia) i których zobowiązania finansowe względem spółdzielni związane z żądaniem ustanowienia odrębnej własności lokalu są daleko większe. Waząc interesy obu przedstawionych grup, do których należy majątek spółdzielni, należy

uznać iż waga interesu, któremu ma służyć różnicowanie sytuacji adresatów normy, a więc np. poczucie sprawiedliwości u części spółdzielców, nie pozostaje w odpowiedniej proporcji do wagi interesów reszty spółdzielców i samej spółdzielni - wobec nierównego potraktowania wszystkich podmiotów prawa. Spółdzielcy wspólnie przyczyniali się do powstania majątku spółdzielni i brak podstaw by odmówić objęcia całej własności spółdzielczej taką samą ochroną, jaka przysługuje innym postaciom własności prywatnej. Założenie, że uzyskane nieodpłatnie prawo może usprawiedliwiać wprowadzone w terminie późniejszym roszczenia i ograniczenia wobec majątku osób prywatnych (spółdzielni i części spółdzielców), jest nie do pogodzenia z konstytucyjną ochroną prawa własności. Własność spółdzielcza nie może być traktowana jako gorsza od własności przysługującej indywidualnym osobom. (wyrok TK 67/07).

Także zasada demokratycznego państwa prawa uregulowana w art.2 Konstytucji wskazuje, że prawo winno być podstawą i granicą wszystkich działań państwa, a konstytucja podstawą całego systemu prawnego. W tym systemie nie mieści się sytuacja, która prowadzi do różnicowania statusu spółdzielni mieszkaniowej i innych podmiotów funkcjonujących na rynku, nie zapewnia im porównywalnych praw.

Prawo do równego traktowania przez władze publiczne wynikające a przepisu art.32 ust.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej daje prawo do oczekiwania, by stwarzane warunki uwłaszczenia były porównywalne dla wszystkich członków spółdzielni mieszkaniowych. Art.48 ust.1 u.s.m. dyskryminuje część spółdzielców domagających się przeniesienia własności lokali, nakładając na nich większe zobowiązania wobec spółdzielni

Nie znajdując wartości, zasad czy norm konstytucyjnych, uzasadniających odmienne traktowanie członków spółdzielni należy uznać, że rozwiązania zawarte w art.48ust.1 u.s.m. nie są konieczne dla osiągnięcia celów określonych w Ustawie o spółdzielniach mieszkaniowych i nie powinny, jako sprzeczne z konstytucją, znaleźć także zastosowanie w rozpoznawanej przez Sąd sprawie.

Od odpowiedzi na postawione pytanie prawne zależy rozstrzygnięcie sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Gliwicach , dlatego należało skierować pytanie jak w sentencji na podstawie art.3 Ustawy z dnia 1.08.1997r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1997r. nr 102, poz.643 ze zmianami).

Na oryginale właściwe podpisy
zgodność z oryginałem stwierdza

SEKRETARZ
Wz. Juchym Wilec

